

Domnu Trandafir de Mihail Sadoveanu - caracterizare

Personajul principal din povestirea cu acelasi titlu reprezinta invatatorul de tara din Moldova, de la inceputul secolului trecut, evocat cu nostalgie de un fost elev recunoscator pentru educatia primita.

Domnu Trandafir era un om bine facut, putin chel, cu ochi foarte blajini, mustata lunga si dinti lungi, cu strunga mare la mijloc.

Era o persoana harnica, generoasa, blanda si cu multa dragoste pentru copii.

Talentul pedagogic si pasiunea pentru meseria sa sunt ilustrate prin modul diferit in care preda diversele lectii – poeziile eroice prezentate cu voce tare si gesturi teatrale adecvate, povestile lui Ion Creanga cu voce blanda, zambet linistit si cartea draga asezata in dreptul inimii pana cand se crea atmosfera potrivita pentru lectura.

Cea mai importanta invatatura transmisa copiilor nu a fost insa cea impusa de programa scolara, gramatica sau aritmetica, ci cea morala. Domnu Trandafir le-a transmis elevilor sai bunatatea, credinta in Dumnezeu si curatenia sufleteasca. I-a invatat, prin exemplu personal, sa fie harnici, primitivi cu oaspetii, modesti si respectuosi fata de toti oamenii. Din fragmentul referitor la vizita ministrului si a inspectorului, reiese ca invatatorul se comporta demn si sigur pe sine in orice situatie, ca un om cu constiinta datoriei implinite.

Elevul sau isi aminteste de domnu Trandafir cu duiosie si respect si il asociaza pe acesta cu copilaria sa luminoasa.

Chiar numele literar ales – Trandafir – sugereaza frumusetea si delicatetea sufleteasca, dar si originea – Moldova.

Apropierea sufleteasca dintre invatator si copii a dainuit peste ani, dupa cum arata fostul sau elev prin aprecierea: ii era drag sa ne invete, si parca eram copiii lui – asta am simtit-o totdeauna, cat am fost sub privegherea lui.